

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom

Vânătoarea.

Ne aducem aminte, că în ultima sesiune a delegaților, ministrul de externe al monarhiei, Kálnoky, a zis că are știre, că România spriginește biserici și școli române, care cer ajutor dela ministrul român la culte și instrucție, și anume și atunci când ele nu sunt biserici și școli române din Macedonia.

Ministrul de externe nu a spus, era departe de el gândul să spună, că aceste școli și biserici s'ar fi aflând toate în Ardeal; el a zis însă că dintre ele s'ar fi aflând și în Ardeal; nu a spus, mai departe, că aceste ajutoare sunt sistematice, continue ori numai incidentale, când o biserică ori o școală stă să se dărime, să piară. Cu alte vorbe Kálnoky nu a scăpat din gura sa nici un cuvânt, din care să se poată deduce că aici ar fi vorba de opropagandă prin ajutoare. Ear' de altă parte dl D. A. Sturdza a arătat într'un discurs al său, că niște sume ce s'au trecut în contul ajutorării școalelor și bisericilor au fost destinate pentru politică și anume pentru politica pe care o fac cei mai mari dușmani ai actualilor bărbai normativi în politica partidului național-român din Ardeal și Ungaria.

Acestea au fost faptele, din care policianii maghiari nu au întârziat să tragă consecuențe ce stau în cea mai mare disproporțiune cu premisele.

După acestea, ministrul Hieronymi a declarat foarte repede în camera deputaților, că va aduce un proiect de lege, prin care primirea unui ajutor străin din partea corporațiilor morale o va face dependentă de învoirea ministrului de interne maghiar. Această „voinică” hotărâre a ministrului Hieronymi a liniștit atunci pe politicianii și jurnaliștii maghiari, care, având în frunte pe Berzevicz, interpelantul din delegațiuni în chestia ajutoarelor, au glăsuț cu fericită „conștiență” a datoriei: maestatea statului maghiar este încă într'o privință asigurată!

De atunci au trecut mai patru luni și ministrii maghiari vor fi chibzuit bine(?) o nouă acțiune.

Ea a străbătut în lume prin ordinul ministerial din 27 Februarie, nr. 414 presdial, prin care — scrie un raportor din provincie al ziarului nostru — el cere ca „autoritățile supreme bisericești

fără amănare și înomis să-i notifice dacă vre-o școală sau biserică din diecesă primește sau a primit vre-un ajutor bănesc dela un Domnitor, guvern sau stat străin, sau dela privați și reuniuni afară de Ungaria și dacă da, dela cine, cât și în ce timp a primit sau primește?”

Ministrul de culte face așadar' mai întâiu explorațiunea terenului, pe care de sigur crede, voește, ba va căuta să lase moarte cine știe câte „mii” de biserici și școli! Această impresie ni-o face strășnicia ordinului — al cărui text nu-l avem și care ni-s'a comunicat în extras — pentru-că el cere lămuriri asupra trecutului și prezentului, lămuriri: care Domn, guvern, stat, om privat ori reuniune, când și cât a dat.

E foarte strașnic ordinul! Ca tot ce în Ungaria este pus la cale în numele „Ideei” suverane, vine și el cu sgomot de tobe și trimbiți și pintoni...

Și cu toate aceste acțiuni de zurbagii, va avé și aceasta un rezultat, ca și frazele lui Tisza despre „sobolii”, pe care nimeni nu i-a prins încă sau ale lui Hieronymi despre „agenții Ligei”, cu care nimeni nu s'au întâlnit încă pe plaiurile Ardealului. Pentru-că mai ales Ungurul e ca făcut să se screamă ca munții din proverbul latin și se nască pe — ridicul soarece.

Ne putem închipui dar' prea bine, ca consistoarele bisericilor noastre să fi fost și au trebuit să fie surprinse, văzând că în adevăr ministrul s'a pus se caute, după-ce „soboli” și „agenți” nu s'au găsit, să ale „sume”; cât, când, dela cine, domn, guvern, stat, privați, reuniuni etc. etc.

Cel puțin vedem, că consistorul din Lugoj a expedit ordinul abia la zece zile după data — nu primirea lui, de care nu avem știre. Cu data de 7 Martie nr. 417 consistorul cere ca până la 25 Martie clerul se raporteze fidel despre „sumele” căutate de ministrul: cât, când, dela cine, domn, stat, guvern, privați, reuniuni etc. etc.

Consistorul din Lugoj a dat așadar' dela data provocării sale în circulare un termen de 18 zile pentru-că clerul se poată răspunde, prin el, dlui ministru de culte și instrucțiune.

Din circularul, pe care un vrednic credincios al diecesii Lugojului ni l'a

comunicat în extras, nu reese anume intențiunea ministrului, El cere date, pentru-că întemeiat pe ele se poată face ori-ce; el cere date pentru-că se vază probabil, este ori ba necesar să aducă proiectul promis de Hieronymi asupra ajutoarelor ce „numai cu voia ministrului se vor pute primi” ori mai bine motive, cu care se-l poată justifica.

Știm bine, că ministrul are un drept de supraveghere, care este formulat foarte lax și este ca un *gummi elasticum*, pe care d-sa îl poate întinde cât voește, ca să cuprindă lucruri mari cu el, dar' care, lăsat într'o naturală funcțiune, ar rămânea în sferă mai restrânsă. Nu putem noi să oprim pe un ministru — „Teremette” — să încerce în astfel de împregiurări, multe și de toate. Știm, că de câte ori acest soi de ministri au pornit acțiuni de felul celei semnalate mai sus, au rămas nemulțumiți, pentru-că într'a lor inferbentă fantasie au crezut totdeauna, că vor găsi „trădători”, unde noi știm, că se află oameni, ce sunt vinovați numai pentru „crima”, că nu-i pot iubi și nu pot să nu fie înverșunați dușmani ai faptelor lor de guvernament.

Sântem siguri, că și de astă-dată ministrul Wlassics se va convinge, că încă odată a umblat căutând „sume” și că a găsit — erteni-se expresiunea trivială — potcoave de cai morți.

Crisa trecută. Asupra crizei ministeriale, din care a răsărit Bánffy, găsim în „Allgemeine Zeitung” din München o corespondență remarcabilă din Budapesta, în care se zice:

„Partidul guvernamental nu putea să pearză nici un moment din vedere, că dela atitudinea sa atrăna pacea internă a Ungriei, dar' în mod esențial și situația neștirbită de putere mare a monarhiei. Dacă el ar fi reșit regretabila apucătură din Iulie anul trecut și ar fi făcut alecătuirii noului cabinet greutate, aceasta nu ar fi fost fatal numai pentru partid, ci urmările acestei renitențe ar fi fost fără îndoială mari și importante”.

Presă rusească despre Lobanov-Rostovsky. Presă rusească se pronunță cam în același fel. „Novosti” zice că Lobanov este chemat să fie mai activ și să resolve în mod pașnic unele chestiuni

internaționale coapte de mult. „Mosk Vedomosti” accentuează că fiind în Constantinopol și Viena el a putut studia toate chestiunile internaționale, cari formează grija de capetenie a Rusiei.

Foamete în Sătmár. Sub acest titlu „Dreptatea” publică notița următoare ce i-s'a trimis pe telefon din Pesta: „Comitele suprem al comitatului Sătmár publică în foile ungurești un apel datat din 9 Martie a. c., în care spune, că vre-o 3066 de țărani români din comitat se află în cea mai completă miserie. Până aci au trăit numai cu pâine din țărâță și din făină de cocieni. Aceasta încă li-s'a isprăvit. Comitele suprem apelează la poporul maghiar, care totdeauna a dat dovezi de marinositate și zice, că aceasta este o ocaziune, pentru-că se-și arete simpatia și marimia sa față de poporul român”.

Apelul nu ni-a sosit încă cu posta dela Pesta. Vedem însă că din o faptă, pe care administrația e datoră să o facă, că din combaterea foametei se face un merit „patriotic” și ea este exploatată în sens politic.

Trecem peste acest lucru scârbos și posibil numai la noi.

Noi nu avem știri directe, că țărani români din Sătmár ar fi suferind. Nu vom să contestăm însă pe neștiute. Ne mirăm numai că nu s'au înștiințat zierele române mai întâiu.

Dacă așa este însă, precum spune apelul șpanului, credem că bărbaii români din Sătmár ar trebui să se constituie într'un comitet de ajutor, să facă apel la poporul român, care de sigur va dovedi el marimia sa cu frații sei.

Cerem totdeauna să se trimită presei române informațiunile urgente și necesare, pentru a cunoaște bine situațiunea țărănilor în miserie din Sătmár.

Procesul celor 17 Români.

(Coresp. particulară a „Tribunei”.)

Cluj, 18 Martie n. 1895.

Sântem în ajutorul celui din urmă proces intentat pentru adresă de aderență către autorii „Repliei”.

Acușaii au sosit toți aici, încă de aseară. Ei au fost primiți de o parte a tinerimii uni-

versitare, care s'a îngrijit de înscutirarea lor. Li-a făcut prin asta cu atât mai mare serviciu, cu cât fiind convocată aici adunarea reprezentanței bisericii reformate („ref. status gyűlés”), aglomerația la hotel a fost atât de mare, că în tot Clujul nu se mai găsea vre o cameră la hotel. Cea mai mare parte a acușaiilor sunt oameni tineri, învățatori de prin părțile Turdei. Sânt apoi doi studenți dela Blaj și un student universitar. Toți sânt rezoluți, gata a primi pedeapsa fără nici o șovăire ori supărare. Unul singur, Gel, care este azi funcționar de al statului, pare a se călătina, ceea-ce de altfel pe ceilalți îi face cu atât mai bărbai.

Deodată cu acușaii au sosit și apărătorii, domnii Dr. George Popescu, avocat din Turda și Russu Șirianu, publicist din Sibiu.

Procesul va fi cu atât mai interesant, cu cât chiar dela început, apărarea va invoca puternice motive pentru a demonstra *prescripția*. Între aceste motive sânt următoarele: acușaii se susține pe baza că adresa învinătată s'a publicat la 1 Octomvrie (1893), pe când adresa s'a publicat *antidia-oară* în numărul 193 (din 12 Septemvrie); a doua-oară s'a publicat numai din greșeală. După prima publicare — și aceasta este momentul adevărat, acușaii pentru *acest* număr au trimis adresa! — într'a *prescripția*. Deasemenea procuratura a comis o mare greșeală de formă și prin faptul, că în actul de acușă vorbește de o adresă redactată și publicată în anul 1894, pe când în realitate adresa s'a făcut în 1893.

După-cum am putut afla, acușaiiunea va fi susținută de Dr. Lázár Aurel, prim-procuror substituit. Pertractarea va fi presidată de baron Szentkiesztly Zsigmond, asistat de juzii Becsek și Mikó.

Vorbirile de apărare le va deschide dl Russu Șirianu, care va vorbi *românește*, stărind mai ales asupra părții politice a procesului. Dl Dr. G. Popescu va trata în-deosebi chestia de drept, vorbind, după-cum impune legea, ungurește.

Azi înainte de ameză, acușaii, dimpreună cu apărătorul Russu Șirianu au vizitat în temnița ordinară de aici pe domnii George Moldovanu și Andreiu Baltes. I-au aflat pe amândoi sănătoși și bine dispuși. Contra felului cum sânt tratați din partea procuraturii, n'au de obiecționat.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

O confesiune

(din albumul domnișoarei...)

(Urmare și fine).

Nu mă mai gândiam la pedeca ce-o înălțisem în giurul d-tale, și dacă ea îmi sbura prin minte, îmi venia să rîd de mine însumi. Ce mare lucru, ce păcat o mai fi și aceasta? O întemplantă și nimic mai mult! Care om nu poate să nimerească din întemplantă într'un cârd de copii, fără a fi în stare să se cotorosească de ei? Și dacă acești copii fac năsbuții, nu e el de vină. Și dacă rîde de nebuliile copiilor, bine face, căci n'are ce face. Din întemplantă dară ei se strînsă zid împregiurul d-tale, prostia a lor era, și nu dela d-ta se însufleția, și veselia d-tale nu dela prostie se hrănea, ci din lăuntru d-tale izbucnea, și asupra prostiei se vîrșea. Cu un cuvînt, era o întemplantă ca toate întemplantările zilnice și nimic mai mult. Nu mă mai gândiam la ea, ci mă gândiam mai dihai, să te întâlnească și a doua zi.

Dar' îmi era scris, se vede, și mie să aflu, că iarmarocul Sf. Ioan ține mai mult decât o zi. A doua zi îngrădirea mai îndesată, cărdul băiețandrilor mai mare, sgomotul fețișcanelor mai tare, și d-ta mai pornită, mai afundată — zidul prostiei se întărise, căpătase temelie. Mă apuca o ciudă de aceste fleacuri și flecări, care se adunaseră nămol, pentru a pără ceva, și-mi venia să dau cu pumnul în acest nămol, să risipesc nimicurile, ca nimicnicia lor să ese mai bine la iveală. Parcă nu mă vedeai. Dar' când mă aven-

tam, să frâng pedeca între mine și d-ta 'mi-se părea, că strîngi mai tare rîndurile prostiei în giurul d-tale. Ciuda mea deveni mînie, aven-tul meu deveni năvală, și atunci văzui un zimbet apărînd pe buzele d-tale și mă simțiam atins de o rază, ce se furișase din vederea d-tale. O adevărată luptă se născu între mine și acei ce-mi închideau calea, și deabia după o încordare destul de tare isbutii, în sfîrșit, să înlătur pedeca, să frâng rîndurile prostiei. Mă aflam earăși lângă d-ta.

O clipă mă gândiam, dacă n'ar fi fost de astă-dată mai nimerit să părăsesc locul, să întorc spatele unei propteli, pe cât de ciudată pe atât de neplăcută. Dar' acum, când liniștea luase eară locul gălgăiei și când prîvind la d-ta vedeam eară aceeași schimbare în fața d-tale, rumeneală dispărută și urmînd o roșată aprinsă, care te acoperia cu totul, îmi dispărui nu numai gândul trecător, ce-l avusem, dar' perdusem firul întreg al lucrurilor, care fuseseră mai înainte. Mă simțiam din nou atins de căldura, care isvoră din ființa d-tale, simțiam din nou, cum această căldură mă pătrunde, cum ea îmi trezește un noian de gânduri, pe care parcă nici nu le cunoșteam mai înainte și mă simțiam din nou silit a îndrepta aceste gânduri acolo, de unde ele îmi veniră, a 'ți-le înapoia d-tale. Și 'mi-se părea din nou, că cuvintele mele intră în sufletul d-tale, săpînd urme adânci și făcînd inima d-tale să bată mai tare și mai plină. De astă-dată însă nu era numai atât. Cuvintele mele păreau a trezi și gîndirea d-tale. Nu mai erau vre-o două-trei vorbe, ce le rostiai, ci multe, foarte multe, gîre de cuvinte. Vorbai cu căldură și ochiul d-tale senin privia la mine și afund, parcă ar fi

vrut să străbată într'al meu suflet. Și eu, auzind cuvintele d-tale, credeam că sînt ale mele gânduri, care curgeau din gura d-tale; îmi era ca-și-cînd într'adevăr ai fi pătruns cu vederea d-tale în cugetul meu, ridicînd de-acolo și scoțînd la iveală cugetări care îmi erau atât de prietene și de cunoscute, mult mai cunoscute decât acele pe care trebuia să le gîndesc și le rostesc eu acum. Și, auzind bătaia inimii d-tale, 'mi-se părea, că aud numai rîsunetul din pieptul meu, că inimile noastre au schimbat locurile lor, precum 'mi-le schimbaseră și gândurile noastre. Firea mea își perdusea cîmpul ei obișnuit, dar' locul stării obișnuite îl luase parcă o nouă stare mai mare și mai cîmpetată. Vedeam parcă aceeași cugetul meu unit cu al d-tale, simțeam simțirea mea unită cu a d-tale, simțire, amîndouă ale noastre suflete un singur mare suflet, mîntea mea mai largă, lărgită prin a d-tale mîntie, simțirea mea mai adîncă, adîncită prin a d-tale simțire și voință mea mai puternică, întărită prin a d-tale voință. Și-mi era ca-și-cînd n'ar trebui să mă depărtez nici-odată dela locul unde eram, că depărtîndu-mă, sufletul meu 'și-ar perde sporul, perzîndu-și și noul cîmpet pe l'a găsit aici în locul celui vechiu, că așa pleca de aici jumătate, lăsîndu-te jumătate aici. Dar' în sfîrșit trebuia să mă depărtez și, ducîndu-mă auziam pasul d-tale viu și alergător, precum fusese pasul meu ieri, pe când eu astăzi cu apăsare în cuget și cu dor în suflet mă mișcam.

Și acum, fiind singur, mă gândiam eară la pedeca ce o găsiseam și astăzi înaintea d-tale. De astă-dată nu-mi mai sbura acest gând prin minte. Cu tărie se așezase, fiindcă

cerea o lămurire mai limpede și mai sigură decât aceea, cu care mă mulțumisem cu o zi înainte. Vedeam eu, că nu e întemplantă aceea, ce găsiseam în giurul d-tale, că prostia, ce te îngrădia țîi este mai aproape decât e întemplantă de fiecare om. Dar' îndestularea sufletescă ce o găsiseam deabia în apropierea d-tale era atât de sinceră și atât de adîncă, că trebuia să înlătur în gândul meu prostia din preajma d-tale, că în mîntea mea icoana prostiei și icoana d-tale nu aveau loc deodată. La întrebarea, ce mă muncia, trebuia să găsesc un răspuns care să nu sdruncine credința mea, care 'mi-se părea atât de adevărată, ba chiar și întărită în apropierea d-tale. Și fiindcă trebuia să găsesc asemenea răspuns, l'am și găsit în sfîrșit: Nu poate oare să știe această copilă, că ori-și-ce pe-decă sporește dorința și că înlăturarea unei pedeci, fiind ea însăși o îndestulare, sporește îndestularea, la care tinzi prin înlăturarea pedecii? Și știind aceasta nu poate ea oare să se folosească de întemplantă ce i-s'a arătat în cale, de acel cârd de copii, pentru a-mi face din el o pedecă, care 'mi-ar mări nisui-nța și îndestularea și i-ar asigura și tot-odată și isbînda? Se poate, și fiindcă se poate este chiar așa. Da, prostia o încungiură și se mișcă după a ei voință, dar' voința ei trece deasupra prostiei, se folosește de ea pentru un scop oare-care și o lapădă, dacă-ți ajunge scopul. Cu un cuvînt: este vorba de un meșteșug femeiesc și de nimic mai mult; un meșteșug, care fără îndoială e foarte de prisos, dar' care se iartă unei tinere copile deasemenea faptură; un meșteșug care nu e nici vină, nici păcat. Ea l'a întrebuițat astăzi și nu-l va întrebuițea mîine. L'a între-

buițat astăzi, îndoiindu-se poate de sinceritate nisuiței mele și crezînd poate, că e de lipsă a adăuga un spor la această nisuiță, și nu-l va mai întrebuițea mîine, după-ce a putut să afle astăzi, că măsura dorului meu e destul de plină, pentru a avé nevoie de spor și de adaus. Fără îndoială, dară îngrădirea d-tale prin prostie dintr'o întemplantă trecătoare ce fusese, devenise în mîna d-tale un meșteșug femeiesc, însă tot atât de trecător.

Veni în sfîrșit și acel mîntie, de care credeam, că o să-mi aducă lămurire deplină și care-mi aduse nedumerire covîrșitoare. Căci dacă mă prinse înțîia zi uimire și a doua zi mînie, astăzi, a treia zi, am rămas ca lovit, nu alta: ajungînd în apropierea d-tale nu fui întîmpinat de astă-dată de năsbuții și de nebulii, ci de privirea d-tale limpede și sigură.

Încungiurată de cărdul de copii vioi și nerăbdători, ce se îndesau în giurul d-tale, stătea înaltă și neclintită și-ți ațîntia ochii asupra mea cu atîta liniște, ca-și-cînd m'ai fi așteptat și ai fi știut că voi veni acum.

Atras de această privire voiam să înaintez, dar' acumă isbucnua ca de poruncă hohote de băieți și rîsete de fete, care-mi opriră pasul. Urmărit de privirea d-tale, voiam să fac și astăzi aceea, ce făcusem mai înainte, să rîdese cu tărie prin rîndurile, ce mă opriau. Dar' acumă vedeam cum ochii d-tale se pleacă asupra copiilor, strîngîndu-i mai tare, adunîndu-i la un giurul d-tale. Nu prostia dimpregiurul d-tale, ci d-ta însăși mă opriră de astă-dată. Și earăși se ridicară ochii d-tale, mai liniștiți și mai siguri se ațîntiră asupra mea, și apără totodată, nu un zimbet, ci o trăsătură la gura d-tale, care părea a cuprînde și

Actul de acuză în procesul celor 17 Români.

Nr. 2349-894 af. disc.

Onorat tribunal de presă!

În numărul 208 dela 1 Oct. 1893 al ziarului „*Tribuna*”, tipărit la „*Institutul Tipografic*” din Sibiu, a apărut în rubrica: „*Aderență condamnaților noștri*” o declarație semnată de Teodor Trombitaş și mai mulți consoți. Declarația a fost adresată lui Aurel C. Popovici, din privilegiul condamnării sale la 4 ani închisoare, pentru săvârșirea delictelor de agitare în contra naționalității, și atacarea puterii obligatoare a legii.

Declarația este următoarea:

„Intoleranța șovinistă te-a pus în șirul celor mai mari martiri ai națiunii noastre românești.

„Causa pentru care suferi, neînfrântule luptător, e cauza întregii românimi.

„Sus stindardul nostru național!

„Sântem gata la ori-ce jertfe!

În sensul acestei declarații Aurel C. Popovici de „intoleranță șovinistă a fost condamnat”. Cei care au subscris și au trimis această declarație, afirmă că faptul declarat de delict al condamnatului Popovici, este un fapt comis pentru cauza întregii românimi, la care ei se asociază înșirați sub „stindardul lor național”, „gata la ori-ce jertfe”. Prin urmare nu numai că aprobă faptele lui Popovici, dar le și preamăresc, pentru că se declară „gata la ori-ce jertfe” pentru cauza la carei reprezentant a fost și Popovici. Prin aceea că îl preamăresc și îl disting pe Aurel C. Popovici prezentându-l de martir, condamnarea acestuia o declară de nedreaptă.

În urma acestora au preamărit fapta lui Aurel C. Popovici, declarat din partea curții cu jurați de delict circumscris în §. 171 și 172 din codul penal, va să zică au preamărit făptuitorul unui delict, tocmai pentru că a săvârșit delictul. După ce această preamărire s'a făcut cu ajutorul tiparului, va să zică în modul circumscris în §. 171 al codului penal, trimițătorii declarației au comis delictul circumscris în §. 174 al codului penal, care invalvă o pedeapsă până la 6 luni temniță.

S'a pornit deci cercetare în contra subscritorilor declarației, ca în contra făptuitorilor delictului, care sunt următorii: Teodor Trombitaş, Iuliu Petricaș, Ioan Gaia, Nicolae Russu, R. Ramonțian, Iuliu Gel Gelan, Simeon Nicora, Ștefan Mariș, Simeon Poruțiu, Valeriu Moldovan, George Tătar, Ioan Giurgiu, Ioan Cadareșcu, Septimiu Basil, Constantin Florian, și Iuliu Basil Murășan, locuitori în Turda și giur. Tot asemenea s'a pornit cercetare în contra lui Andrei Baltes, redactorul și Eugen Brote, proprietarul-editor al ziarului „*Tribuna*” pentru neglijarea datorinței lor, de a se îngriji ca în foaia lor să nu intre publicațiuni ce invalvă pedeapsă.

În decursul cercetării fiecare dintre cei subscrisi în declarație a recunoscut că semnată este proprie; afară de Iuliu Petricaș, Ioan Giurgiu și Ioan Cadareșcu, fiecare mai recunoaște și aceea că declarația a fost scrisă și redactată anume pentru ca să fie publicată în „*Tribuna*” și cu această condiție l-au lăsat lui Iuliu Gel Gelan.

Prin urmare fasiunile lui Iuliu Petricaș și Ioan Giurgiu, prin care acestia spun că nu au subscris declarația cu scopul de a se trimite la „*Tribuna*”, în fața fasiunilor unanime ale celorlalți subscritori nu se pot considera, deoarece ei au fost de față când textul declarației a fost predat cu menirea de mai sus lui Iuliu Gel Gelan. Ioan Cadareșcu, după propria afirmare n'a fost de față, și declarația s'a adus la el acasă pentru ca să o subscrie. După ce însă Iuliu Gel Gelan a spus fiecăruia că ce menire are declarația, cu cea mai mare probabilitate l'a spus și lui Ioan Cadareșcu. Dar și altminterlea a știut el din exemple precedente că declarațiile acestea se publică prin ziare.

Pe baza acestora pentru comiterea delictului circumscris în §. 174 al codului penal acuz pe: Teodor Trombitaş, Iuliu Petricaș, Ioan Gaia, Nicolae Russu, Romul Romonțian, Iuliu Gel Gelan, Simeon Nicora, Ștefan Mariș, Simeon Poruțiu, Valeriu Moldovan, George Tătar, Ioan Giurgiu, Ioan Cadareșcu, Septimiu Basil Murășan, Constantin Florian și Iuliu Basil Murășan. Deasemenea acuz pentru comiterea delictului circumscris în §. 34 al regulamentului de presă pe Andrei Baltes, redactor responsabil, deoarece ce a neglijat împlinirea datorinței sale, de a împiedica publicarea unei scrisori punibile. Rog în același timp pe onoratul president al tribunalului de presă, ca să designeze termenul de pertractare al acestui act de acuză, să-i citeze pe toți acești acușati la această pertractare și despre toate acestea să mă înștiințeze. Ear' pe onorata curte cu jurați o rog să aducă dreptate.

În urmă observ că și în contra lui Eugen Brote vreau să validez această acuză și de aceea rog onoratul tribunal să aplice procedura provăzută în §. 18 al procedurii de presă din anul 1871.

Cluj, 18 Iunie 1894.

În absența procurorului suprem:

Jeszenszky Sándor,

locuitorul procurorului suprem.

„Národni Listy” despre stările din Ungaria.

În numărul seu dela 16 Martie ziarul ceh se ocupă la loc de frunte cu „chestiuni nouă”, cum își intitulează articolul. Ziarului ceh i se pare băteitoare la ochi pășirea pe față a lui Tisza Kálmán, în care vede tendința de a menține partidul liberal maghiar la putere, chiar dacă Coroana ar ave intențiunea, prin noue alegeri, a schimba raporturile partidelor politice în Ungaria. Printre aceste „noue chestiuni” autorul articolului înțelege: chestiunea naționalităților și lupta episcopatului cisleithan cu creștinii — sociali. Eată cum se exprimă privitor la cea dintâi chestiune:

„Prin aceasta (declarațiunile sale) conducătorul partidului guvernamental din Ungaria s'a declarat a intra și pe viitor în rindurile inamicilor seculari ai năsuințelor poporului nostru, ai programului seu istoric, de drept public. Noi așa credem, că nimeni la noi nu poate sta indiferent față de această vedită declarație de război, ce a făcut-o Tisza tuturor încercărilor având de scop ca să se deie în sfârșit satisfacție în această ju-

mătate a monarhiei, pretenșiunile națiunilor negermane, ear' mai ales ale poporului nostru; ea stările se devină mai suportabile ce ar conduce la traiu liniștit. Credem de lipsă a ridica mânia ce el n'io aruncă și a răsplădi dușmănia declarată nouă cu aceeași măsură.

„Atingându-se prin vorbirea lui și de afacerile interne ale acestei jumătăți a monarhiei, Tisza n'a arătat totdeodată și nouă drumul pe care să apucăm în chestiunile interne ale Ungariei.

„Cu tot sprigul înșe ce i manifestează lui Tisza partidul liberal german dela noi, este invederat, că există destulă îndoeală: oare partidul guvernamental maghiar reuși-va el a scăpa teașor din vîl-virtuegiul valurilor electorale? Lucru cunoscut, că tocmai în straturile poporului maghiar liberalii maghiari au cel mai puțin teren; de aceea nu putem considera vocea „részbenic” a lui Tisza ca identică cu vocea poporului maghiar, ear' din contră combaterea cîcei tiszaiszta nu se poate considera ca un nefavor față cu poporul maghiar.

„În acest înțeles așadar' este nu numai lucru îndreptățit, dar' de neapărată lipsă, ca naționalitățile nemaghiare acolo, unde nu pot să steie pe propriile lor picioare, să se nusească cel puțin a contribui, ca tiszaiszti să se întoarcă în parlament în număr cât se poate de mic...

„Lupta deslănțuită pentru reforme religioare, mișcarea creștin-socială, marea criză economică tocmai în stratele poporului maghiar, care isbucnește pe aici pe colo în mod destul de simțitor: toate acestea sînt semne că viitoarele alegeri în Ungaria se vor face în condițiuni mai favorabile pentru naționalitățile nemaghiare, dacă vor ști să se profite de ele...”

Autorul mai îndeamnă naționalitățile nemaghiare a se organiza pentru lupta electorală și a da piept cu guvernul. Oricât de bine privește însă lucrurile, se vede că și ziar așa de important, cum e „*Národni Listy*” nu-și dă silința a fi exact informat despre mișcările noastre, ale naționalităților.

O palmă sërbească pe obrazul unguresc.

În Turnul-Severin a început să ese un ziar sërbesc, „*Slavenska sloga*” („Solidaritatea slavă”). Îndată în numărul 1 găsim mai mulți articoli din cei mai simpatici și plini de laude la adresa Românilor. Unul din acești articoli sună: *Jivela Rumunja!* — Trăească România! Îl reproducem în extensiune precum urmează:

„Nainte de a trece la afacerile, cu care are să se ocupe foaia noastră, ne ținem de datorință, de a spune câteva cuvinte despre țeara în care trăim. De sigur, că nu există multe țeri, în care poți să trăiești așa de liber, să vorbești și să scrii tot ce-ți place ca în România. Noi nu sîntem competenți de a discuta stările în care trăiește poporul românesc, care privesc politica internă urmată de România. Aceasta o fac foile românești. Pe noi ne privește faptul: cum trăim noi străinii aici în România

și de ce ospitalitate ne bucurăm din partea fraților Români. Așadar' se ne fie permis a exprima mulțumirile noastre fraților Români, care ne-au primit în asilul lor și care ne-au dat voie, să avem aici ocupațiunile, meseriile noastre, să avem aici școale și comune bisericești ale noastre. Ori-ce om, numai dacă se poartă cum se cade, poate găsi ocrotire în România. Și tocmai de aceea, fiindcă în România domnește libertatea nemărginită, tocmai de aceea țeara aceasta progresează din punctul de vedere cultural și industrial. Să luăm de exemplu străinii de naționalitate maghiară, care trăesc aici în România.

„Ce se petrece în Ungaria și Transilvania? E ceva nepomenit! Așa ceva nu se petrece nici în Turcia, și totuși, eată, Românii din țeara noastră dau voce Maghiarilor ce locuiesc aici să se sinchisească de trebile lor, să băjbăie pe piețele țerii cum le taie capul. Nimeni nu-i împedecă întru nimic. Ei au voie să-și crească copiii în școalele lor în limba maghiară; lor le e permis să se cheme Jstván, Joska etc. Nimerii nici nu-i trece prin minte să le pună stăvile contra desvoltării naționalității lor.

„Și eată: într-o astfel de țeară liberă, pornim noi foaia noastră avînd deplină nădejde, că în ea și prin ea totdeuna va străbate spirital înfrățirii între Slavi și Români. Aceasta o recere și desvoltarea politică a ambelor popoare, căci soartea lor este oare-cum aceeași.

„Mulțumind fraților Români pentru ospitalitatea, care ni-o dovedesc la ori-ce ocazie, strigăm: „Trăească România și frații Români!”

Într'un alt articol: „*Ungaria*”, pomenind de prigonirile îndurate de Sërbi și Români, găsim următoarele apreiieri:

„Maghiarii parcă nu trăesc în veacul al XIX-lea; în vinele lor parcă tot încă circula același sânge, cu care au fost aduși în Europa de Atila ca niște hoarde sălbatice. Ei nu se rușinează că prin organele lor publice să-și slăvească progresul lor cultural; același lucru îl fac în toate afacerile lor publice, și nu vîd, sërmanii, căt sînt de calici, cum se sparie și de lucruri care sînt permise chiar în imperiul turcesc. Le-a băgat frică în oase cocardele, ce d-șoarele române au purtat pe piepturile lor și spre rușinea mare a lor încă au și tras în judecată pe domnișoare. Nu e oare această rușine atât de mare, încât numai un obraz maghiar poate să o suferă?”

Într'un al treilea articol „*Slavenska Sloga*” povestește întîmplarea d-șoarelor Felicia și Dorina Rațiu în T-Severin, însoțindu-o cu multe juste comentarii, din care însă extragem cel puțin două din cele mai caracteristice:

„Istoria națiunii maghiare va ave să înscrie la marginea unei pagine, că la 25 Februarie 1895 Maghiarii au fost învinși, că i-au bătut două fete, două eroine născute în Carpați din sânge românesc și că le va trebui încă multă, foarte multă vreme, până va dispăre din storia lor această înfrîngere...”

„Pentru Dumnezeu, cum s'ar împotrivi atunci dnii Maghiari armatei formate în mod

frățesc de Sërbi, Slovaci și Români, când s'au arătat așa de slabi, încît au depus armele în mâinile Dorinei și Felicie Rațiu? La această întrebare va răspunde viitorul apropiat, care poate nu e așa de departe de acel din anul 1848”.

Din statistica căsătoriilor.

(Urmare și fine).

Bătător la ochi este numărul căsătoriilor din orașe între persoanele divorțate deja; și aici la primul loc găsim capitala țerii, unde căsătoriile, în care cel puțin unadin persoane a fost divorțată, ajunge 3% a tuturor căsătoriilor. Deasemenea sînt foarte dese casurile în orașe când un om tînăr ia de nevastă o vîduvă; și aici Budapesta merge în fruntea tuturor orașelor. În privința aceasta raportul se exprimă din cuvînt în cuvînt: „Nu putem să ne abținem a vedea în astfel de casuri căsătorii de interes, cu atât mai mult, cu cît căsătoriile între vîduvi și vîduve, cari apar ca cele mai firești printre legăturile palingame, sînt atât de rare în Budapesta. Aici, în capitală, numărul vîduvelor căsătorite cu neînșurați este îndoit mai mare decît al celor căsătorite după vîduvi”.

Cele mai multe nunte cad în luna Nov. (1892: 222; — 1893: 219); pe urmă vin Ianuarie, Februarie și Maiu, cele mai puține în Decembrie (23 și 24) și Martie (22 și 16). Aceasta se atribuie parte caracterului agricol al populațiunii, parte prescripțiunilor bisericești.

Căsătorii mixte s'au întîmplat: în 1892—12.997; 1893—13.196. Maghiarii arată peste tot mare înclinațiune către căsătoriile mixte, zice raportorul.

Divorțurile se numără: în anul 1892—1905; în 1893—1339, ceea-ce corăspunde relațiunii 8 pro mille, că adică din 1000 căsătorii se despărțesc 8. Cele mai multe căsătorii cad în sarcina confesiunilor protestante; dar și numărul divorțurilor între Ovrei trece peste cifra mijlocie.

Din celelalte date statistice resumăm următoarele cifre:

În 1892 s'au născut de vii 712.607 copii, ear' în 1893—758.222 copii, ceea-ce corăspund relației, că la 1000 de locuitori s'au născut 40.3, respective 42.5 copii.

Printre acestia au fost în 1892: 365.590 băieți și 347.018 băiete; în 1893: 389.540 băieți și 368.073 băiete.

Din punctul de vedere al dreptului părintesc nașterile se impart: în 1892—651.861 copii legitimi (adecă 91.48%) și 60.747 nelegitimi (adecă 8.52%); în 1893: 695.261 legitimi (91.70%) și 62.961 (8.30%) nelegitimi.

Casuri de moarte s'au întîmplat: în 1892—618.765, ear' în 1893—554.941, ceea-ce corăspunde relațiunii: 35 pro mille și 31 pro mille. Înmulțirea firească așadar' a populațiunii se ridică în anul 1892 la 23.843 înși, adecă 5.3 pro mille; ear' în 1893 la 203.281 înși, corăspunzînd cu o sporire de 11.4 pro mille.

milă și nepăsare. Băiețandrii sbierau, fetișcanele saltau, prostia era în sîrbătoare. Eram ca înmărmurit. Mă uitam la d-ta, precum te uitai și la mine, dar' nu mai făceam vre-o încercare de înaintare. Simțiam că încheieturile îmi slăbesc ca-și-cînd mi-s'ar frînge un razim din lăuntru meu, că gîndirea mi-se oprește, că o mare nedumerire mă cuprinde. Știu că aveam atunci numai un singur gînd: a mă duce, a scăpa de aici, dintr'o stare, care mă umilia și mă făcea de risul prostiei, dar' că n'aveam puterea a mă urîl din loc — cu dorul arzător de plecare, eram pironit în loc de ceva, ce numai în vis o înțînăsem până atunci și ce mă muncia tot atîta, precum în vis te mușcete.

Nu știu cît vom fi stat noi astfel față în față, privind înțînă laolaltă, d-ta cu liniște, eu cu nedumerire, despărțîți amîndoi de hora ropotoare a prostiei. Dar' știu, că vîzui deodată, că privirea d-tale devine neliniștită, că un fior de îndoeală trece prin trupul d-tale, că o resgîndire se zugrăvește pe fața d-tale, că întreaga d-tale ființă se încordează într-o năpraznică hotărîre, că întinzi brațele, rupi lanțul dimpregiurului d-tale și înaintezi spre mine. Eram eărăși în apropierea d-tale. Știam că nu e rîndul meu de cuvîntare, și după o clipă de tăcere, mă simțiam copleșit de un potop de cuvinte, ce se revîrsa din gura d-tale, se cobora asupra mea și mă făcea să-mi plec capul. Eram cuvinte, care spuneau mai mult, decît păreau a zice. Vorbiau parcă aceste cuvinte de război și de înfrîngere, și glasul d-tale suna la auzu-mi ca trîmbiță, care vestește lupta, ca clopotul, care isbînda o vestește. Îmi ridicaiu ochiul spre d-ta. Ochii d-tale stăteau, obrații d-tale ardeau, întreaga

d-tale faptură se înălța — părea, că se răfrînge în ființa d-tale lumina unei strașnice înfocări și mîndria unei grele învingeri. Încetam a auzi cuvintele, a înțelege gîndurile d-tale, simțiam o căldură mistuitoare în piept, o durere sfîșietoare la inimă și-mi era, ca-și-cînd cuvintele și glasul d-tale mi-ar fi adus această pară a durerii. N'aveam putința nici unui singur cuvînt, mi-se părea, că căldura, ce mă pătrunse, mi-a năbușit curgetarea, mi-a secat simțirea, mi-a mistuit sufletul întreg. Pieptul meu era gol, al d-tale însă era plin, svăcnia de mișcările cuprinse ale sufletului, dar' era acoperit parcă cu zale dese, care opriau reversatul mișcărilor valoroase — sufletul meu dispărușe, pe al d-tale nu-l vedeam.

Încetase în sfîrșit cuvîntarea d-tale, îmi întinseși mîna, mi-o strînseși cu tărie, și te depărta.

Eu rămăseam ca înfîpt în loc, priviam în urma d-tale, vedeam cum înaintezi cu pași mari, și siguri, și că însoțești cărdul de copii, ce te așteptase — se vede — în depărtare. Și vîzînd aceasta, o lămurire mi-se înfățișa în minte. Mi-se părea că înțeleg acum legătura ce se înfățișă între d-ta și prostia: Trezindu-te în fața unei înfrîurii neașteptate, nedumerită mai întăiu, dacă această înfrîurire poate să-ți fie prielnică sau nu, hotărîta apoi, a respinge această înfrîurire, care nu putea să-ți aducă îndestulare sufletească, ai ridicat zidul prostiei în giurul d-tale, menit a te apăra de potopul unei cugetări ce-ți era străină, a te feri de o înfrîurire ce nu-ți era bine-venită.

Zidul prostiei era pentru d-ta un zid de apărare în contra unui om, ce nu-ți plăcea,

și care prin urmare nici nu putea să-ți aducă vre-o îndestulare sufletească. Se întîmplase dar' aici aceea, ce adesea se întîmplă: Îngămfarea bărbătească, vîzînd frumseța femeii, uită că și ochiul femeii frumsește o dorește. Oprindu-se în fața frumseții, el, bărbatul, crede că și dînsa se va opri, uitînd că ea asemenea își va urma pasul, va trece cu nepăsare, dacă a lui înfățișare nu o va opri și pe dînsa în loc, că nici ea nu va primi înfrîurire dela acela, la care nu va fi mînată de ochiul ei doritor. Și zidul prostiei avea menirea a-mi tăia această îngămfare și a mă povăui, că sufletul d-tale sufletului meu întrare nu-i îngăduie prostia, arma de apărare în mîna femeii în contra cugetului năvalitor al unui bărbat neplăcut.

Ce deosebire între ieri și azi! Eu credeam că voiu rămîne aici cît e lumea. Astăzi îmi strîngeam mîtrășițele, ca să plec cît de curînd. Când venii să-mi iau rămas bun mi-ai întins mîna peste capetele băieților și ale fetelor, care nu făceau nici de astă-dată lipsă, și mi-ai făcut parte de vr'o câteva cuvinte. Zadarnic căutam în cuvintele, în glasul, în ochii d-tale o urmă unei păreri de rău — mîna d-tale era rece, întreaga d-tale ființă nepăsătoare.

De atunci a trecut o bucată bună de vreme și mie mi-se pare, că între atunci și astăzi zace o vecinicie. Dar' din mintea mea acel „atunci” n'a trecut încă și ai vîzut cît de vie îmi e încă amintirea, cît de bine știu să înțeleg amînunțele lui. Dar' acum, cînd fierberea s'a așezat și zăpăceala s'a risipit, vîd că două lucruri le știu bine, dar' două de loc:

Nu este îndoeală pentru mine, că în d-ta trăește un suflet mare, adănc, în înțele-

sul adevărat al cuvîntului, că așadar' și d-ta hrănești în suflet un dor ferbinte, al cărui astîmpăr nici-odată nu-l vei găsi în plăcerea ochilor în potolirea - potfelor. Asemenea nu mă îndoesc, că aceea ce am aflat în giurul d-tale nu era numai o întîmplare, că s'globia, ușurînd de minte, prostia, ce se ținea lanț de d-ta era într-o aproape legătură cu d-ta, o legătură, ale cărei fire mergeau dela d-ta încolo și de acolo la d-ta.

Ceea-ce nu știu înșe este, dacă această prostia, legată fiind de d-ta, avea pentru d-ta ființă deosebită, avea înfrîurire chiar asupra sufletului d-tale, sau era numai un mijloc menit a-ți înlesni ajungerea unui scop oarecare. Asemenea, dacă ea într'adevăr fusese numai un mijloc, o unealtă în mîna d-tale, nu știu și nu pot s'o descurc care a fost scopul, ce-l urmăria din multele, care puteau să aibă loc.

Căci dacă într'adevăr prostia avea ființă deosebită, dacă sufletul d-tale primia înfrîurire a prostiei, găsia îndestulare în legătura, ce se alcătuisse între dînsa și el, numai decît credința ce mi-o făcusem și pe care o păstrasem atîta vreme, nu era adevărată. Dacă într'adevăr aceasta avea loc, apoi eu nu înțelegeam legătura, ce se naște între tînărul doritor și copila doritoare, totul ce credeam despre dorul din sufletul femeii și al bărbatului și despre astîmpărul dorului, ce-l găsesc amîndouă sufletele prin olaltă era o închipuire greșită. Eu nu pricepeam aceste lucruri, eram prost prin urmare în această privință. Astfel, dacă această atîta presupunere ar fi adevărată, prostia dimpregiurului d-tale ar însemna prostia mea, s'ar adevăra, că cine-i cu pagubă ti și cu păcat.

Dacă însă prostia din preajma d-tale era menită numai să-mi fie pedecă și să-mi sporească năsuința, apoi ea nu avea pentru d-ta ființă deosebită, nu înfrîurire asupra sufletului d-tale și nici nu era menită în gîndul d-tale a rămîne într-o atingere mai apropiată cu mine.

Presupunînd aceasta, credința mea n'a fost nici adevărată, nici sdruincinată, deoarece despărțindu-mă în pripă ea nici n'a fost pusă de-abinele în încercare.

La această presupunere credința mea a rămas neatinsă prin prostia din giurul d-tale.

Dacă însă în sfîrșit prostia din giurul d-tale avea menirea, a mă respinge, a mă înfrîura din apropierea d-tale și a te feri de vre-o înfrîurire sufletească, care nu-ți era bine-venită și căreia nu voiai sau nu puteai să-i îngădui înfrîurire în sufletul d-tale apoi credința mea nu numai că n'a fost desființată sau sdruincinată, dar' a fost chiar de-adreptul întărită. Căci presupunînd aceasta rămîne adevărat, că sufletul doritor mîna este de ochiul rîvnitor, că îndestulare nuna de acolo o primește, unde ochiul plăcere găsește; adevărat rămîne încă, că această îndestulare a sufletului meu din alt suflet purcede, că nu potolirea potfei cî legătură sufletelor tinere adevăratul astîmpăr al dorului îl aduce; și adevărat rămîne, că acest astîmpăr dela cugetarea tînărului la simțirea copilei și dela simțirea copilei la cugetarea tînărului se înalță, alcătuiind astfel amîndouă sufletele într'un singur suflet mai mare mai adănc, mai puternic.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“

Uioara, 18 Martie.

(Soarta ocnarilor. — Parochul din Uioara și „Unirea“.) Speranța că nefericita și deplorabila soartă a ocnarilor din Uioara se va ameliora, ne întârșește din zi în zi. Prea bunul D-zeu a ascultat rugăciunea ocnarilor, făcută pe la o mulțime de biserici.

Astfel ocnarii și-au ajuns scopul principal, de a dobândi o comisiune examinătoare, contra defraudărilor și furturilor comise de superiori ocnă. Comisia a sosit și își continuă cercetarea din 9 l. c., și mult timp va avea să continue, căci multe și mari sunt plângerile ocnarilor și mai ales ale celor 140 denunțatori. Comisiunea constatătoare din 3 persoane bine introduse în ale ocnă lucră cu conștiințioasă.

Di protopretor Ickrich, care precum am văzut încă se interesează de soarta ocnarilor, e folosit de talmaci și notar al comisiunii. Comisiunea la auzul atator abuzuri și fărădelegi, e pusă în uimire, neputându-și explica, cum de acești nefericiți ocnari au putut suferi timp atât de lung aceste mârșăvenii, mai ales maltratarea acelea nevrednice de oameni liberi, oameni nevinovați.

Nu ne putem mira însă deajuns văzând cum „Unirea“ spune într-o notă intitulată „O lămurire“, că noi ocnarii suntem conduși de niște Unguri îmbătăți de idei socialiste.

Vă se zică plângerea noastră în fața maltratărilor și neîndreptăților celor mai mari se consideră ce de răsvăriti socialiste.

Probabil că cel care a trimis „Unirii“ această „informație“ nu și-a dat bine seama că o trimite unei foi — românești. Noi care tipam de durere, fiind chiar și bătuți pe lângă alte neîndreptăți, se nu ne plângem, ci se suferim mai departe, numai ca să nu fim stigmatizați de — socialiști.

Nu ar fi locul și timpul a vorbi acum și despre afacerea parochului din Uioara, dar fiindcă domniile d-ale „Unirea“ au pus în legătură aceste două afaceri și mai ales fiindcă „lămurirea“ e chiar nelămurire, ne luăm voea a face noi o lămurire.

Credem că Ven. Cons. e condus de simțământul de dreptate și că își dă toată simlînța a judeca pe popor și paroch când — are informații exacte.

„O lămurire“ din „Unirea“ ne îndreptățește a crede că Ven. Cons. nu are informațiile de lipsă, și nu știe durerea lor.

Se vede că sau nu știm serie ceea-ce dorim sau că ce scriem, scriem cu două înțeleșuri.

Ca să lămurim, eată dorințele noastre:

Ne-am supus sfatului dat de Ven. Consist de a da 50 cruceri parochului, dar se primească și dînsul, sfatul Ven. Consistor și se nu facă pretențiuni de 1 fl. cu care ne șta mereu înainte. Afară de aceea se schimbe curatorul bisericeș în care n'avem încredere. Acestea și alteva nimic. Tot la acestea l-a sfătuit și domnul protoprop trimis ca comisar. Dar dl paroch nu voește acestea. Pentru ce?...
Credincioșii.

Dar' adevărat mai rămâne la această presupunere, că d-ta trecând pe lângă mine și înălțându-mă pe mine o se-ți urmezi ca-lea până-ce-l vei găsi pe acela, înaintea căruia o se-ți oprești pasul.

Sufletului acestuia îi vei îngădui intrare într'al d-tale suflet, vei primi cu drag valurile cugetării sale și îi vei dăru cu prisosință din căldura inimii d-tale, pentru-ca din această curgere între sufletele noastre se isbucnească cu pară și lumină dragostea înfăcărată, care va nău sufletele noastre, le va întrégi prin olaltă și va face loc apoi unei curgeri line și liniștite între aceste suflete, unei dragoste fără pară și fără lumină, dar' cu mai multă limpezime, acelei dragoste, care este cea adevărată și care în veci trăiește.

Presupunând dar' aceasta, eu sêrmanul, am rămas pe jos, dar' aceea ce crezusem, a rămas în picioare, eu mi-am pierdut o nădejde, dar' credința mea a fost scăpată din această pierdere.

Am rămas cu paguba, dar' fără păcat, sărac dar' curat.

Ce am aflat eu dară în apropierea d-tale: prostia mea, sau una din menirile prostiei, și cari din aceste meniri?

Ași da mult, domnișoară, dacă ași găsi răspuns la această întrebare, dacă ași găsi deslegare la îndoeala care nu mă slăbește și care-mi muncește gândul de atunci fără conținere.

Sălcați, în Februarie 1895.

A. Sarcina.

CRONICĂ

Sibiu, 18 Martie n.

Deputați pentru sinodul urchidie-cesan. Deputat clerical în cercul Iliel în locul decedatului Romul de Crainic, precum ni-se vestește din partea locului, a fost ales cu unanimitate de voturi dl Ioan Papiu, protopresbiter în Sibiu, ear' deputat mirean, în locul lui Alexă Olariu, a înfrunt majoritatea voturilor dl Romul Anuțu, notar în Dobra. Correspondentul nostru nu pune în vedere lucruri de neerezut, ce s'ar fi petrecut la această alegere. Anume ni-se scrie, că dl Anuțu a înfruntat ceva peste 1400 voturi, ear' dl Victor Tordășian 1128 și aceasta astfel, că în 2 comune, unde se făcuse alegerea în regulă și unde se votase pentru dl Tordășian, nu se știe la poruncă mai înaltă sau la o laltă inspirație, protocoalele au fost nimice și s'au făcut altele pentru dl Anuțu. S'a făcut de altfel protest în contra acestor fărădelegi. Eată la ce hal au dus șefii actuali ai bisericii instituțiile ei constituționale!

— În cercul Clujului a fost ales deputat mirean profesorul seminarial dl Dr. P. Șpan, cu aproape unanimitatea voturilor.

Proști. Din Valendorf primim vestea, că învătătorul de acolo Anania Boldor este citat pe ziua de 5 Aprilie la judele cercetător din Ibașfalau spre a fi ascultat, pentru-că la o petrecere a declamat frumoasa poezie a lui Coșbuc „Noi vrem pământ!“ Nu putem da alt nume celor ce pun la cale astfel de ceretări, decât că sunt niște proști! Poesia aceea n'are nimic cu pînienii ungurești, fiind o alusie la vremile de iobăgie din România când „ciocoi“, contra căror e îndreptată poezia, năcăjau rēu pe bietul țeran muncitor.

Între Sēcni. Despre Românii din Vidăcut (în Sēcime) ne scrie un domn ce a trecut pe acolo, că deși sunt înecungurați de Sēcni, sunt tot buni Români. Ei tin tare la legea lor și cântă plin de fală cele mai frumoase cântece naționale. Căleților numește pe câțiva dintre acești buni Români, și noi îi însemnăm aci spre cinstea lor, ei sunt: Mihail Stângaci, Ilie Maioru, Mihail Maior, Ilie Murza, Gerasim Pandrea și alții!

O carte foarte bună. La „Institutul Tipografic“ din Sibiu s'a scos zilele acestea de sub tipar, și se află de vânzare cartea intitulată: „Comasările; îndreptar practic în afaceri de ale comasării, cu strînsă ținere în vedere a legilor și rînduinelor ministeriale mai nouă, de Elia Dopp, asistent de inginer“. Asupra acestei mult folositoare cărți vom reveni; și până atunci însă atragem luarea aminte a tuturor celor-ce au a face cu comasarea, că dacă vor îndrumări bune și lămurite — se grabească a și-o cumpăra! E de 48 fețe; costă 40 cr.

Bani risipiți de geaba. „Gazeta“ scrie: Foile ungurești aduc știrea, că curtea de compturi din Budapesta a făcut întrebare la ministerul de interne, că pe ce s'au cheltuit cei 146.000 fl., cari au fost luați ca plus de cheltuieli din partea ministerului de interne în decursul anului 1894. În urma acestei întrebări, ministrul de interne a dat curții de compturi următoarea lămurire: „Pentru scopul de a se năbuși mișcările de naționalitate și pentru a se lua dispozițiunile de lipsă, a fost necesar a se institui dispărăminte provisorie și garde nouă, adevă gruparea de trupe de gen-darmi, mai ales pe timpul pertractării Memorandului“.

Vești slabe. Din Porcurea ni-se scrie că acolo zapăda e foarte mare, de 2—3 metri! Acum a început a se topi și e teamă că va îneca tot. Lipsa de nutreț e foarte simțită; au început vitele a peri de foame. Băiașagul de acolo, după care mai câștigau oameni câte ceva, a fost părăsit, după-ce societatea de Englezi a cheltuit vre-o 3 milioane fl. și n'a putut da de aur. Lângă Brad niște pēcurari cu vre-o 800 oi, după-ce au gătat fēnul au cumpărat vre o 100 ferdele cucuruz pentru ele, sfîrșind și acelea și ne mai căpătînd nutreț pentru sermelele lor animale, au început oile a peri de foame, și acum le-au pus în vânzare cu câte 5 fl. părechea! Cea mai frumoasă oaie o vënd bieții oameni cu 3—4 fl., numai se nu le pēară de foame pe nimic!

O carte cu „logică“ este istoria bisericească de dl Dr. Ilarion Pușcariu, în care un critic găsise că-i „logică“ multă, comprimat bine. Dl Petru Ionescu, profesor în Caransebeș, răspunde în „Foia Diecesană“.

Din acest răspuns, vrednic a fi citit, scoatem și noi câteva șre: „Dl critic află legătura logică în aceea, că autorul nu se ține strict de perioade, ci tratează lucruri, care se țin de periodul II. în per. I. Nu știm, ori de e logic se împarti o carte în perioade și apoi se nu te țin de această împărțire, oare nu se produce confuzie în mintea școlarului, dacă același lucru îl tratezi în mai multe locuri, și totdeauna altfel? Se vedem lucrurile cu legătura logică a dlui critic! Dl critic află că e logic, că în §. 11, care tratează despre erezii se amintește și despre Augustin, care a fost — nu pe la anul 430, dle critic, ci până la anul 430 — episcop în Hippo și prin urmare s'ar ține de periodul II. Ne-ai îndatora foarte, dle critic, dacă ni-ai arăta în ce legătură logică stau Augustin și Pelagiu cu ereziile periodului I. Ca să arătam dlui critic că e de superficial, vom asemăna cele scrise în §-ul acesta, cu alte locuri paralele. Eată ce scrie autorul în §. 11 despre Nestor: „Nestor, care recunoștea în Chr. numai o fire, cea omenească“ la pag. 35 aflăm: „Nestor, care recunoștea în Chr. numai firea

omenească“, ear' la pag. 48: „Nestor în-vēta, că în Christos nu sînt numai două firi, dumnezeiască și omenească, dară și două persoane, că unul ar fi Chr. ca D-zeu și altul Chr. ca om născut din Fecioară“. Oare dl Dr. Saftu n'a observat aceste contradicții și oare și aceste tot de dragul legăturii logice s'a făcut? Tot în acest § 11 citat de dl critic aflăm următoarele: „Ca un fel de erez sau socotit învătura de predestinațiune susținută de Augustin.... Voind Pelagiu, monach din Roma, se combată acest erez a căzut într'alt extrem...“ — ear' la pag. 40 scrie autorul despre același lucru următoarele: „Sfântul Augustin din Africa, care a învătă despre predestinațiune. El voind se combată pe călugărul Pelagiu din Africa (Pelagiu a fost călugăr din Britania și a predicat învătările sale prin Roma, Africa și Asia-mică). Oare dl critic se nu fi observat nici aici contradicțiile aceste și oare noi prin contradicții vom educa?“

Din public.*)

Anunț.

(Sēmēnță de cānepă italiană.)

Vestim prin aceasta pe cei interesați, că din sēmēnță italiană procurată anul trecut mai dispunem de circa 10 chlg., pe care o punem prin aceasta în vânzare.

Doritorilor de a cultiva această plantă trimițînd la adresa subscrisului comitet 40 cr. prețul unui chlg., 6 cr. pentru buletinul de expediție, 2 cr. taxă de înmănuare și 10 cr. pentru săculeț și pachetare, sēmēnța se va expeda cu reîntoarcerea poștei.

Sibiu, 6 Martie v. 1895.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“:

Iosif Pop,

vicepreședinte.

Victor Tordășian,

secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

Procesul dela Cluj.

(Telegramă particulară a „Tribunei“).

Cluj, 19 Martie n. 12 ore 55 m.

Pertractarea procesului se începe la orele 10. Tribunalul e compus din: președintele bar. Szentkreszthy, juzii Mikó și Becsek și notarul Dr. Balás Elemér. Jurații sînt următorii:

Ferenczy, Ignátz, Mihályi, Vincenzi, Filep, Isekutz, Szüllő, Gámán, Simon, Ambrus, Tompos, Novák; suplenți: Rozsa, Fekete, Lechner și Vályi. Acusator public: Dr. Aurel Lázár; apărători: Dr. George Popescu, Dr. G. Suciu și Russu Șirianu. Acușaii sînt însoțiți de o mulțime de amici. Interesul din partea Românilor e mare. Se începe luarea naționalului. Procurorul cere să se întrebă dacă acușaii știu ungurește, căci ei sînt învătători. Președintele nu admite această întrebare. Notarul Dr. Balás cetește actul de acușă numai în limba maghiară, deși acușaii cer și cetirea în limba română. Apărătorii în urma acesteia insinuă protest. Adresa incriminată este cetită și românește. Apărătorii arată defectele traduceri. Advocatul Dr. Popescu cere să se constate prescripția, motivînd cu argumente puternice, că „prescripția a intrat. Sînt interogați I. Giurgu, St. Mariș și B. Murășan. Președintele în urma acesteia constată motivul de prescripție, invocat de Dr. Popescu. Procurorul nu admite. Tribunalul se retrage ca să delibereze.

Cluj, 19 Martie n. 2 ore 53 m. (Telegramă particulară a „Tribunei“). Tribunalul după splendidă cuvîntare a dlui Dr. Popescu admite prescripția pentru toți acușaii — autori ai adresei, nu însă și pentru dl Andreiu Balteș, cu care pertractarea se va continua.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 19 Martie n. Comitetul central al reuniunii de honvezi dela 48 a hotărît cu unanimitate, a nu lua parte la cortegiul solemn ce se va ține în ziua aniversară a morții lui Kossuth Lajos, motivîndu-și hotărîrea că solemnitate demnă se cuvine a se face la biserică, ear' nu pe stradă. Honvezii bătrâni nu este iertat să fie întrebunțați nici în folosul partidului, nici întru manifestări de comediani. (Bravo! Cum s'a schimbat vremurile într'un an! La an o se-i vedem pe honvezi pașoptiști protestînd contra slăvirii fostului domn gubernator).

Pressburg, 19 Martie n. La cercetarea autorităților din Nitra, au fost trimise de aici încă două companii de infanterie.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărți:

„Despre influența împregiurării“, de Panaite Zosin „Copii de pe natură“, de Negruzzi „Doina“, conf. ținută la ateneul din Bērlad, de Măndrescu „Homo-Sum“, roman de Ebers „Critice“ 1867—1892, de Maiorescu Vol. I și II a 2 fl. 20 cr. „Povestile Bănatului“, de Că-tana „Icesii“, de Macedonski „Elemente ungurești în limba română“, de Măndrescu „Icesii“, de Negruzzi „Teatru“, de Negruzzi. 3 Vol. „Pui de lei“, de Nenițescu „Literatura popor. română“, de Gaster „Să auzim, toate „Serierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu „Introducere la psihofisică“, de Mihailescu „Povestiri“, alese și întocmite de Petra Petrescu „Merinde dela școală“, de Popa „Cerșitorul“, dramă în 2 acte de Livescu „Bate la ușă“, de Carmen Sylva „Studii Critice“, de Ghera. Vol. I și II a 2 fl. 20 cr. „Ode“, „Epode“, „Carmen Saeculare“, de Ollanescu „Memorial“, Archiep. și Metropolitului Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea „Starosteale“, de Pop Reteganul „Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu „Trăvnițe“, 10 piese Slovacesti Vol. I și II a 1 fl. 50 cr. „Higiene română“, de Dr. Leo Murășianu „Trandafiri și vioarele“, de Pop-Reteganul „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu „Din Moldova“, schițe de Kozbeu „Flacăra din Firenze“, de Livescu „Izvoade“, de Demetrescu „Memorii din timpul războiului“, de Georgescu

A apărut și se află de vânzare la Institutul Tipografic (Sibiu) „Un an de luptă“, de Al. Vlăhuta, distinsul poet.

De același autor:

„Dan“, cel mai trumos roman din literatura noastră românească.

Prețul mărfurilor.

Plăta din Sibiu. Dela 19 Martie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.20 până 5.80; grâu mesteac hect. fl. 4.30 până 4.90; sēcără hect. fl. 3.30 până 3.70; orz hect. fl. 4.— până 4.50; ovēs hect. fl. 2.40 până 3.—; cucuruz hect. fl. 1.40 până 4.80; mālăiu hect. fl. 4.40 până 4.50; cartofi hect. fl. 1.50 până 1.70; sēmēnță de cānepă hect. fl. 4.80 până 5.—; mazore hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 7.50 până 8.50; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; pasat de grâu 100 chilo fl. 13.— până 14.—; faină nr. 1 10 Ochilo fl. 13.—; faină nr. 2 100 chilo fl. 12.— faină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsorae de porc 100 chilo fl. 54.— până 56.—; sēu brut 100 chilo fl. 18.— până 20.—; sēu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sēu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sipun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fēn 100 chilo fl. 1.80 până 1.—; cānepă 100 chilo fl. 35.— până 36.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirț p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carnp de vițel chilo 40 până 50 cr.; carne de oaie chilo — până — cr.; ouș 10 cu 20 până 22 cr.

Căldărul zilei.

8/20 Martie 1895.

Julian: C. Păr. Teofilact.
Gregorian: Ioachim.
Soarele: răsare 6.21 apune 6.00 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Martie n. 12 ore dimineata.

Observată	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și mi inul de temperatură	Direcția vântului
728.9	-2.4	-1.6	+4.3 — 2.8	80

Din țeară 16 Martie n. 7 ore dimineata.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	759	-6.8	V	1
Sătmar	760	-3.1	SO	2
Cluj	756	-4.2	—	—
Orșova	763	-2.0	V	3
Arad	760	-1.7	O	1
Panclova	760	-5.3	NV	4

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Mar. n. 1895.

Sēmēnțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu						
Bănățeneș nou	75	76				
Grâu dela Tisa	75	76				
Grâu „Pesta“	75	76				
Grâu de Alba-Reg.	75	76				
„Baclă“	75	76				
Grâu ung. de Nord.	75	76				
Sēmēnțe, vechi ori noue						
Soiul						
Calitatea per Hect.						
Sēcără	70—72	5.40	5.45			
Orz	60—62	6.—	6.35			
de nutreț	62—64	6.40	6.50			
de vînare	65—66	7.20	8.10			
Ovēs	39—41	5.90	6.30			
Cucuruz (porumb)	75	6.05	6.11			
bănăț.						
de alt soi						
Meiu		6.20	6.80			
Hrîșcă						
Grâu	Sept.-Oct.	6.94	6.96			
„Cucuruz	Mart.-Apr.	6.51	6.56			
„Ovēs	Maiu-Iun.	6.22	6.24			
„	Iulie-Aug.	6.05	6.07			
„	Oct.					
Producte diverse						
Soiul						
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—	49.—			
„	roșie	58.—	6.—			
Oleu de rap.	rafinat	—	—			
Uns. de porc	dela Pesta	49.—	50.—			
Slănină	svēntăță	42.—	42.0			
Sēu	afumată	48.—	49.—			
Prune		—	—			
Lictar	slavon, nou	16.—	17.—			
„	bănățeneș	14.—	14.0			
Miere	brută	—	—			
„	galbină străcurată	—	—			
Ceară	de Rosenau	—	—			
Spirit	brut	—	—			
„	Drojdințe de spirit	—	—			

Cursul pieții din Sibiu.

Din 18 Martie n. 1895.

Hărte-monetă română	Cump. 9.67	vēnd. 9.71
Lire turcești	10.95	11.05
Imperiali	9.80	9.86
Ruble rusești	1.31 1/2	1.32 1/2

Bursa din Budapesta.

Din 16 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ de aur ung. 4%	124.—	—
„ ung. val. cor. 4%	99.20	—
Împrumutul căilor ferate ung.	127.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.50	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate-slavone	98.75	—
Obligațiunile desp. regalilor	100.50	—
Împrumut cu premiu ung.	159.50	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	149.—	—
Renta de hărte austriacă	106.—	—
„ de argint austriacă	101.—	—
„ de aur austriacă	125.75	—
Losuri austriace din 1860	—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1085.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ „ „ austr.	—	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—	—
„Albina“	101.—	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.84	—
Napoleon d'ori	9.84	—
Mărci 100 imp. germane	60.75	—
Londra 10 Livers sterlingi	124.40	—

Bursa de Viena.

Din 16 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	124.50
Renta ung. v. c. 4%	99.60
Împrumutul căilor ferate ung.	127.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.50
Bonuri rurale ung.	98.30
„ „ croate-slavone.	—
Împrumut cu premiu ung.	153.00
Losuri pentru regularea lisei și Seghedin.	160.00
Renta de hârtie austriacă.	100.35
„ „ argint austriacă.	100.45
„ „ aur austriacă.	125.75
Losuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1065.00
„ „ de credit ung.	505.50
„ „ de credit aust.	416.60
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon d'ori.	9.85
Mărci 100 imp. germane	60.85
Londra 10 Livres sterlingi	133.25

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaci!”

zice un proverb vechiu.

Aceasta cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sînt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la mușterii privați gratis și franco. Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitori se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Desking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiunile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livele, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitori (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.) Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sdrențe ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru croitor, recomandă

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

Păziți!

Agenti și hausireri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rătăcirile onor. public aduc la cunoștință, că la acest soi de oameni eu nu vînd marfă cu nici o condiție.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vice arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndreptnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genugotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Ventră-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pécurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișioniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milioi.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, reunite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.